

سری به جزوه‌ی «شهید حججی، وجدان تاریخی ما» بزنید. آیا «بودنی» که ما به دنبال آن هستیم، در این زمانه آن «بودن» نیست؟

شماره پرسش: ۲۵۴۹۶

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۸/۱۳ ۰۱:۳۵:۵۰

متن پرسش

با سلام استاد عزیز: مطالبی هست نمیدونم درست فهمیدم یا نه ولی وظیفم دونستم با شما در میان گذارم. چند روز پیش دوستان جایی را برای جلسه عرفان و اینها به بنده پیشنهاد کردن جلسه زنانه بود، خانم اون هم زن بودن وقتی وارد شدم خانم طوری عرفان می گفت اصلا کف کردم. حاج آقا این جلسه را و مطالب اینطوری را از آقای شوشتری بیشتر شنیدم مطالبی راجع به علم اعداد کلمه هو و مظهر اسما الهی شدن، حاج اقا اصلا وقتی نشستم تو جلسه باران معارف بود که می بارید. بنده از بچه های جانبازانم و اگه خدا توفیق بده از سادات، حاج آقا بنده تا حدودی با روحیات خانواده شهدا اینا آگاهی دارم ولی به چیز رو نمی فهمم چه تو خودم چه اونه و اینکه حساسم یا لطیف فقط میدونم هیچ جا بند نمیشم. الا جلسات اینها اینقدر مطالب سطح بالا را آسون و مطابق فطرت میگویند وقتی نشستم تو جلسشون انگار آروم گرفتم. حاج آقا از طرفی تشنه این سطح از معرفتم از طرفی نیست ولی مشکل جلسه این بود گمانم اینها به گروه شیرازی وصل بودن نمیدونم حس می کنم نفوذ زیادی در میان هست. آخه این سطح بالای معرفت و علوم من جز جلسات خصوصی استاد شوشتر خبر ندارم. جایی بوده باشه حاج آقا اکثرشون حوزوی اند اصلا بچه هاشون از کوچیکی مدرسه خیلی نمیرن مسئله جالب اینه اکثر خانواده شهدا و اینها یا اصلا نتونستن سلوک به آن عبارتی که شما در کتاب سلوک ذیل شخصیت امام ازش گفتین راه پیدا کنن یا براشون شرایط آماده شه. یعنی به جورایی به نظرم بسته شدن و هر کدوم هم ارومن وارد اجتماع برای اون نوع سلوک شدن شرایطش تو این نوع جلسه به نظرم فراهم شده حالا یا علتش حساس بودن یا لطافت نمیدونم شاید ساختاربه گفتم باهاتون در میون بگذارم البته اینها به گفته یه سری دوستان میگفتن داریم روشون کار می کنیم شیرازیها را میگم ولی به نظرم اینها تا به شبکه امام حسین وصلن فقط نفوذ را زیاد میکنند نمیدونم حاج آقا اگر خاستید نام و مکان جلسه و اینها را هم حاضریم بگم ولی فکر کنم به چیز رو اینها خیلی دوست دارن از رهبری بشنون اینکه زن دوم چیز بدی هست حاج آقا اینم زنهاشون اینطورن. حاج آقا لطفا در خصوصی پاسخ بدید اگر صلاح دونستید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: زیاد متوجهی موضوع نشدم. به این فکر کنید که اگر در این زمان، مرحوم آیت الله قاضی طباطبایی هم بودند؛ حسرت راهی که خداوند در مقابل شهید چمران ها و شهید

خرازی‌ها گذاشتند، می‌خوردند به جهت راهی که حضرت امام در مقابل ما گشودند که شهیدان ما «ره صدساله را یک‌شبه طی کردند». سری به جزوه‌ی «شهید حججی، وجدان تاریخی ما» بزنید. آیا «بودنی» که ما به دنبال آن هستیم، در این زمانه آن «بودن» نیست؟ چرا هنوز به نحوه‌ی بودنی مشغولیم که دوره‌ی آن گذشته است؟ موفق باشید